Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26152
Copyright: Admont, Benediktinerstift

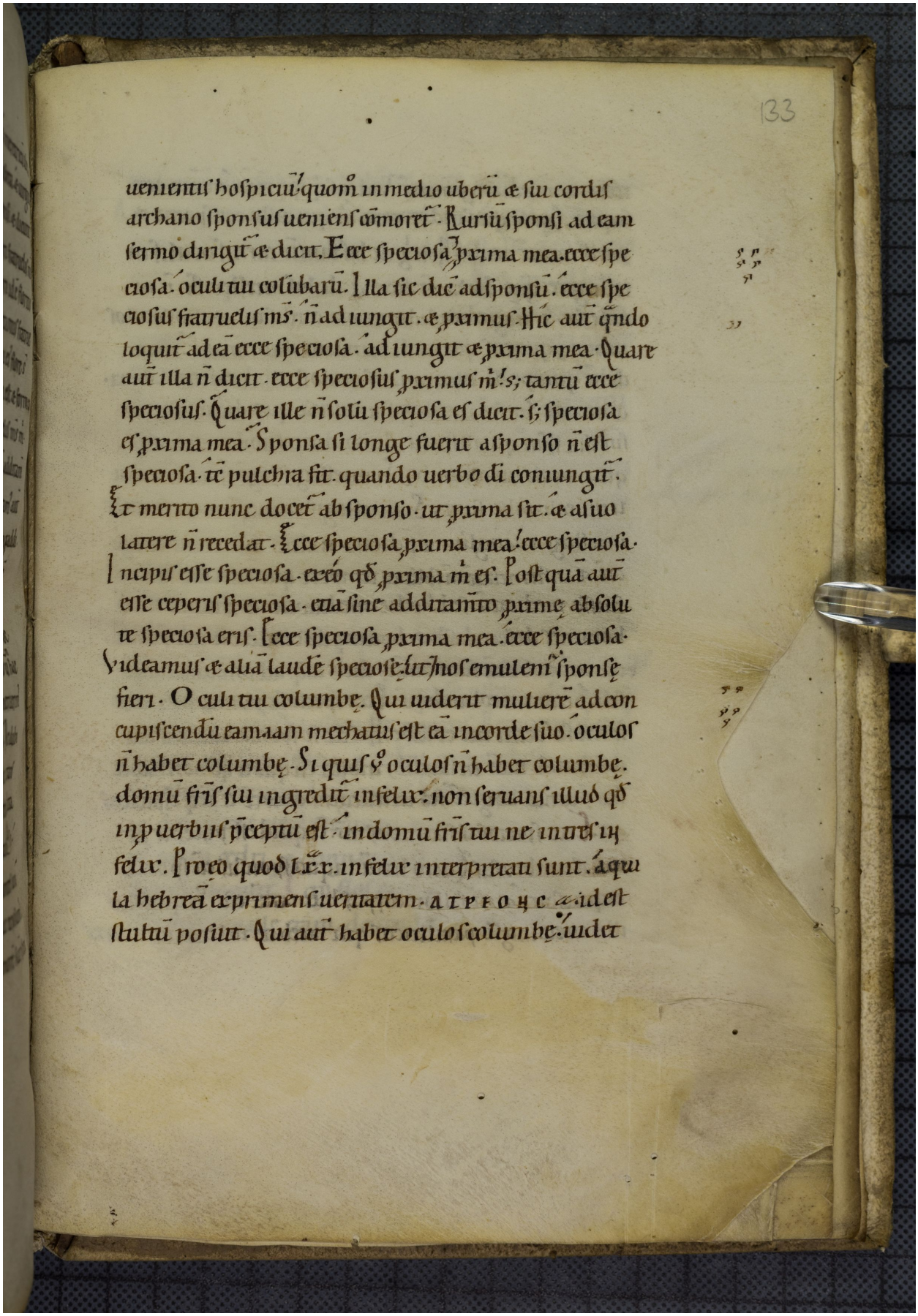

133

uenientis hospiciu quom in medio uberu e su cordis
archano sponsus uenien comoret. Rursu sponsi ad eam
sermo diugit e dicit. Ecce speciosa prima mea. ecce spe
ciosa. oculi tui colubaru. Illa sic dic adsponsu. ecce spe
ciosus fratruelis ms. n adiungit. e primus. Hic aut qndo
loquit ad ea ecce speciosa. adiungit e prima mea. Quare
aut illa n dicit. ecce speciosus primus m s; tantu ecce
speciosus. Quare ille n solu speciosa es dicit. s; speciosa
es prima mea. Sponsa si longe fuerit a sponso n est
speciosa. te pulchra fit. quando uerbo di coniungit.
Et merito nunc docet ab sponso. ut prima sit. e a suo
latere n recedat. Ecce speciosa prima mea ecce speciosa.
Incipis esse speciosa. ex eo qd prima m es. Post qua aut
esse ceperis speciosa. eta sine addita mto prime absolu
te speciosa eris. Ecce speciosa prima mea. ecce speciosa.
Videamus e alia laude speciose. ut nos emulem sponse
fieri. Oculi tui columbe. Qui uiderit mulier ad con
cupiscendu eam iam mechatus est ea in corde suo. oculos
n habet columbe. Si quis oculos n habet columbe.
domu fris sui ingredit infelix. non seruans illud qd
in p uerbius p ceptu est. in domu fris tui ne intres infe
lix. Pro eo quod Lxx. infelix interpretati sunt. a qua
la hebrea exprimens uentatem. ATPEOYC. id est
stultu posuit. Qui aut habet oculos columbe. uider